Hellen Rinell
Källparksgatan 11 c
U p p s a l a.

Göteborg Luciadagen 1953.

Om ni skulle behöva änglavakt där uppe, så skickar jag med en sådan.

Älskade lilla Hella!

Kl. 7 satte jag in detta papper i maskinen. Men så kom jag att titta efter vad som fanns i radio denna morron. Och just då kom Lucia-programmet, som jag avlyssnat i "skymning" uti min fåtölj. Roy var här för ett par veckor sen eller vad det kan vara och revolutionerade i mitt hem. B. a. tog han och ställde min golvlampa borta i hörnet mellan fönstret och bokhyllan, så att liksom bara skärmen framträder. Så tog han och vände den upp och ner, så att jag fick ett vackert indirekt ljus. Det är vid detta, som jag nu suttit och njutit Lucia-programmet. Han har gjort en hel del annat ohägn här också, men det får han väl tala om själv, då han kommer hem till sin mamma.
Ja, så är det Lucia igen. Ett år sedan våran Ruth gjorde sin himmelsfärd. Tänk, att ett sådant år också går!
Viktor Johansson var med på Ruths begravning. På onsdag ska vi begrav honom. Mary Sahlins pappa du vet. I måndags var han i sitt arbete i Lindbloms smöraffär, där han hållit till i 51 år. På tisdag morron kände han sej inte riktigt bra, räknade visst med förkylning och sånt. Vid 11-tiden på förm. bad han Mary att få lite varmt hånungsvatten. Då hon kom in med det hade han satt sej upp på sängkanten och hon hörde bara ett litet ljud och så var hennes pappa inte mer. Händelseförloppet var ungefär detta. Ingrid var inte hemma. Hon var bortrest. Kanske har Viktor inte riktigt orkat med all sorg han haft för Ingrid. Du kanske vet att hon var gift en månad på försommaren. Därefter gick hon hem och ligger väl nu under skilsmässa. Det är synd om Ingrid. Hon blir nu likasom dubbelt ensam, då hon inte har sin pappa heller. Nu förstår man ju inte att en flicka på 40 år inte ser sej för innan hon far iväg och gifter sej. Varningar har inte saknats. Hennes man är utesluten ur Saron. Han tyckte att skulle han uteslutas så skulle Ingrid samma väg. Det gjorde hon ju inte, men hennes väg är inte lätt. Jag skulle inte tro attt det vore så roligt att vara gift med henne heller.
Så ska du ha tack för brev. Men, som jag sa i tel., uppdraget var inte lätt. Och jag vet inte om j a g kan ordna det.
I tel. sa jag också att det var svårt att köpa julklapp till dej. Då jag fick veta att du önskade dej något visst blev jag så gläd, för det är faktiskt inte lätt att uppbringa någon som du saknar. Och så gick vi var för sej och sökte. En mycket vacker skål fann jag hos Andréns på S. Hamngatan. Den var vekligt tjusig och kostade 46:- kr. Men dels visste jag inte om du ville ha en sådan eller en i mera vanlig modell. Och så tänkte jag att om du sedan ska komplettera, så kanske du inte kan få i nyanser som passar denna skål. Därför beslöt vi att skicka dej pengar till en skål, fastän det inte är lika roligt. Vi skickar dej 50:- kr. postgiro i morron. - Det var sant! Då Andréns hörde att du skulle ha skålen, så sa dom att Uppsalaslöjden är den finaste och bästa som finns. Och så får du se hur du kan ordna det.
Som du redan vet är Roy bättre och han trodde att han skulle bli friskskriven om några dar. Det var ju för väl. Det kunde gått mycket olyckligare.
Genom Olle fick jag hälsningar här om dan. Tack, tack! Så ska väl ni båda som är kvar ha de allra hjärtligaste hälsningar åtte

Din Långa